

İngiltere’de yapılan genel seçimde Boris Johnson’un Muhafazakar Partisi Jeremy Corbny’nin İşçi Partisini hezimete uğrattı. Muhafazakar Parti mutlak çoğunluğu sağlayarak tek başına iktidar olduğu gibi yüz yıldan beri İşçi Partisi’nin seçimi kazandığı bazı bölgelerde bile milletvekilliği kazandı.

Bunun adı yenilgi değil hezimettir.

Seçim programlarına bakıldığında ortada garip bir durum olduğu görülür.

İşçi Partisi önemli sektörlerde devletleştirme, zenginlere yönelik ek vergilendirme, sosyal harcamaların artırılması ve genelde emekçilerin refah düzeyinin yükseltilmesini içeren bir programla seçime girdi. Muhafazakar Parti’nin bunlara karşı olduğu biliniyordu ve seçim kampanyasını esas olarak İngiltere’nin Avrupa Birliği’nden (AB) ayrılması (Bretix) üzerine kurdu.

İşçi Partisi bırakın çoğunluğu kazanmayı yüz yıldır kazandığı bazı işçi bölgelerinde bile milletvekilliklerini kaybedecekti.

Neden böyle oldu, tersinin olması gerekmez miydi?

Seçim sonucunu Bretix belirledi, deniliyor ve burada duruluyor.

Bretix’in içinde güçlü bir kimlik politikası vardır.

Nedir Bretix'i savunanların temel tezi: İngiltere AB'den ayrılarak bağımsızlığını kazanacaktır.

İngiltere Bretix'ten zararlı mı kazançlı mı çıkacaktır, belli değildir; dış ticaretinin önemli bölümünü AB ülkeleriyle yaptığından AB'den tümüyle de kopamayacaktır; ama önemli olan bu değildir.

İngiltere bağımsız olacak, İngiltere yeniden büyük olacak (1945'e kadar dünyanın en büyük sömürgeci gücüydü) anlayışına dayalı politikanın önde gelen bileşeni kimlik politikasıdır.

Boris Johnson aynı zamanda İngiltere'ye göçe ve genel olarak göçmenlere de karşıdır. İngiliz olandan yanadır. Bretix aynı zamanda göçü de önemli oranda azaltacaktır, böyle düşünülmektedir.

İngiltere seçiminde kimlik politikası sosyal politikayı hezimete uğrattı.

Abartılı da olsa tek cümleyle bu açıklama yapılabilir.

Kimlik politikasını sürekli olarak yerenler, yerine sosyal politikayı ya da sınıf politikasını önerenler acaba İngiltere seçimini nasıl açıklayacaktır?

Sorun ya birisi ya da öteki değildir, sınıf ve kimlik politikasını birlikte yürütmektir.

Bu iki politikayı birbirinin karşısına koyduğunuz zaman sadece kaybetmekle kalmaz, neden kaybettiğinizi de anlayamazsınız.

İşçi Partisi Bretix'in önemli bileşeni olan kimlik politikasını göremedi ve tümüyle sosyal bir programla seçim kampanyası yürüttü. Bu yanlış değildi; yanlış olan kimlik politikasını dışlamak, etkisiz olduğunu sanmak, iki politikayı birleştirememektir.

İşçi Partisi'nin kimlik politikasını Muhafazakar Parti'den farklı bir temelde kurması gerekirdi ama sol görüşlülerin çoğunlukla yaptığı gibi, 50 yıl ve daha eski örneklerden hareketle bunun önemsiz olduğunu sandılar.

Sonuç yenilgi bile değil hezimet oldu.

İngiltere'de bugüne kadar izlenen ve çok sayıda özelleştirmeyi, çalışanların yoksullaşmasını, zenginlerin daha zengin olmasını, yeni zenginlerin ortaya çıkmasını sağlayan neo liberal politikadan geri adım atmayan Muhafazakar Parti; bunların tersi yönde gelişme sağlayacak bir politikayı savunan İşçi Partisini fena halde yendi.

Demek ki neymiş?

Birincisi; neo liberalizme karşı çıkmak ve sosyal bir politikayı savunmak kazanmak için yetmiyormuş. İyi bir yenilgi için bile yetmiyormuş...

İkincisi; istediğiniz kadar kimlik politikasını küçümseyebilirsiniz ama o politika sizi kötü vuracaktır. Sol bu politikayı da yapmak ve neo liberallerden farklı uygun cevaplar bulmak zorundadır.